

Пам'яті Олега Ілліча СУХАРЕВСЬКОГО (17.07.1950 – 17.01.2026)

17 січня 2026 року після тривалої хвороби пішов із життя видатний український науковець у галузі прикладної математики та обчислювальної електродинаміки, провідний науковий співробітник Наукового центру Повітряних Сил Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, заслужений діяч науки і техніки України, IEEE Senior Member, доктор технічних наук, професор Сухаревський Олег Ілліч.

Олег Ілліч народився 17 січня 1950 року в Харкові. Його мати, Юдиф Григорівна, була висококваліфікованим лікарем. Олег Ілліч продовжував славетні традиції свого батька, відомого математика, Іллі Володимировича, ветерана Другої світової війни, доктора фізико-математичних наук, професора, який протягом багатьох років очолював кафедру вищої математики Військової інженерної радіотехнічної академії протиповітряної оборони (з 1993 по 2004 роки — Харківський військовий університет, нині — Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба).

Він закінчив Харківський державний університет (нині — Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна) за спеціальністю «обчислювальна математика». Свою трудову кар'єру розпочав на посаді інженера Військової інженерної радіотехнічної академії протиповітряної оборони.

З 1977 року Олег Ілліч почав власні дослідження в області обчислювальних методів на основі розв'язання двовимірних інтегральних рівнянь для отримання характеристик розсіяння незамкнених екранів і антен під каркасним радіопрозорим покриттям. У 1983 році він здобув ступінь кандидата технічних наук у Всесоюзному науково-дослідному інституті радіотехніки, після чого отримав підвищення до посади старшого наукового співробітника. З того часу він продовжував вивчати явище розсіяння електромагнітних хвиль і розпочав розробляти теорію та методи розрахунку характеристик радіолокаційного розсіяння комплексних об'єктів з особливим акцентом на об'єктах, що мають злами поверхні (гострі краї) і частково або повністю покриті радіопоглинальними матеріалами.

У 1993 році Олег Ілліч отримав ступінь доктора технічних наук за спеціальністю «радіолокація та радіонавігація». З 1991 року він поєднував наукову й педагогічну діяльність в області прикладної математики та обчислювальної електродинаміки в Харківському військовому університеті. З 1996 по 2001 і з 2004 по 2008 роки він також працював провідним науковим співробітником Інституту радіофізики та електроніки ім. О.Я. Усикова Національної академії наук України.

У період складних змін після розпаду Радянського Союзу в 1991 році він заснував наукову школу, в якій підготовлено багато відомих українських інженерів і науковців. До його наукової

школи належать 5 докторів наук і більше 20 кандидатів наук (докторів філософії).

Це був також час, коли стрімке зростання обчислювальних потужностей відкрило абсолютно нові можливості для реалізації методів теоретичної електродинаміки у вигляді прикладних комп'ютерних програм. Поява потужних персональних комп'ютерів полегшила розробку комп'ютерних моделей для багатьох повітряних, наземних і підповерхневих об'єктів, а Олег Ілліч і його учні здобули великий практичний досвід моделювання характеристик розсіяння реальних (тривимірних) радіолокаційних об'єктів при вузькосмуговому, широкосмуговому та надширокосмуговому опроміненні. Для проведення досліджень розвинуто електродинамічні асимптотичні високочастотні методи та методи, засновані на розв'язанні поверхневих інтегральних рівнянь. У сукупності ці методи дозволяють моделювати характеристики радіолокаційного розсіяння складних об'єктів різних електричних розмірів.

Олег Ілліч є автором і співавтором десяти книг і понад 250 наукових праць українською, російською та англійською мовами. Неодноразово брав участь у міжнародних наукових конференціях і семінарах.

До 2022 року Олег Ілліч працював у Науковому центрі Повітряних Сил Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Хвороба змусила його виїхати за кордон на лікування. Але, не звертаючи уваги на хворобу, він продовжив працювати разом із учнями. Його основні сфери інтересів включали, але не обмежувалися математичною теорією дифракції, характеристиками розсіяння радіолокаційних об'єктів різних типів, а також оптичними характеристиками тривимірних структур срібних наночасток.

Олег Ілліч завжди любив життя, був оптимістом і справжньою людиною.

Колектив редакції журналу «Радіофізика і радіоастрономія» висловлює родині, друзям і колегам Олега Ілліча Сухаревського свої співчуття.